

- 2) a. Czy sprzedawcę detalicznego lub dostawcę, którzy przedmiot zwrócony im przez konsumenta, względnie przedmiot, który w ramach oferowanego przez nich asortymentu stał się zbędny, odsprzedają odsprzedającemu (resztki partii towarów) należy uznać za posiadacza pozbywającego się tego przedmiotu w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy ramowej?
- b. Czy dla treści odpowiedzi na pytanie drugie a. ma znaczenie wysokość ceny kupna ustalonej do zapłaty przez odsprzedającego sprzedawcy detalicznemu, względnie dostawcy?
- c. Czy dla treści odpowiedzi na pytanie drugie a. ma znaczenie, że chodzi o przedmiot dotknięty łatwym do usunięcia brakiem, względnie łatwą do usunięcia wadą?
- d. Czy dla treści odpowiedzi na pytanie drugie a. ma znaczenie, że chodzi o przedmiot dotknięty tak znacznymi lub istotnymi brakiem lub wadą, że z tego powodu przedmiot nie nadaje się już do wykorzystania zgodnie z jego pierwotnym przeznaczeniem?
- 3) a. Czy odsprzedającego, który odsprzedaje (będącej podmiotem zagranicznym) osobie trzeciej znaczną część towarów odkupionych od sprzedawców detalicznych i dostawców, po tym jak towary te zostały zwrócone im przez konsumentów, względnie stały się dla nich zbędne, należy uznać za posiadacza pozbywającego się tej partii towarów w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy ramowej?
- b. Czy dla treści odpowiedzi na pytanie trzecie a. ma znaczenie wysokość ceny kupna ustalonej do zapłaty przez osobę trzecią odsprzedającemu?
- c. Czy dla treści odpowiedzi na pytanie trzecie a. ma znaczenie, że chodzi o partię towarów, w ramach której niektóre towary są dotknięte łatwym do usunięcia brakiem, względnie łatwą do usunięcia wadą?
- d. Czy dla treści odpowiedzi na pytanie trzecie a. ma znaczenie, że chodzi o partię towarów, w ramach której niektóre towary są dotknięte tak znacznymi lub istotnymi brakiem lub wadą, że z tego powodu odnośny przedmiot nie nadaje się już do wykorzystania zgodnie z jego pierwotnym przeznaczeniem?
- e. Czy dla treści odpowiedzi na pytanie trzecie c. lub d. ma znaczenie, jaki procent wszystkich towarów odsprzedanych osobie trzeciej stanowią towary wadliwe? Jeżeli okoliczność ta ma znaczenie – jaki procent stanowi wartość progową?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. 2008, L 312, s. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 18 października 2017 r. – J. Portugal Ramos Vinhos SA / Adegas Cooperativas de Borba CRL

(Sprawa C-629/17)

(2018/C 032/20)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J. Portugal Ramos Vinhos SA.

Strona pozwana: Adegas Cooperativas de Borba CRL.

Pytania prejudycjalne

Czy stwierdzenie: „wskazówki mogące służyć w obrocie do oznaczenia innych właściwości towarów lub świadczenia usług”, znajdujące się w art. 4 ust. 1 lit. c) dyrektywy nr 2008/95/WE⁽¹⁾, gdy jest ono stosowane w kontekście oceny dopuszczalności rejestracji znaków lub wskazówek, które zamierza się przyjąć w celu oznaczenia produktów winiarskich, powinno być interpretowane w ten sposób, że obejmuje ono jakiegokolwiek odniesienie w wyrażeniu słownym przyjętym jako znak, które zawiera chronioną nazwę geograficzną jako oznaczenie pochodzenia wina, do słowa *adega* (piwnica winiarska), jako do słowa powszechnie stosowanego dla oznaczenia instalacji i lokali, w których zachodzi proces wytwarzania takiego rodzaju produktów, w wyrażeniu słownym przyjętym jako znak, w przypadkach, w którym takie słowo (*adega*) jest jednym z kilku elementów słownych składających się na nazwę osoby prawnej, która występuje o rejestrację znaku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Wersja skodyfikowana) (Dz.U. 2008, L 299, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Portugalia) w dniu 15 listopada 2017 r. – Cogeco Communications Inc / Sport TV Portugal i in.

(Sprawa C-637/17)

(2018/C 032/21)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Cogeco Communications Inc

Strona pozwana: Sport TV Portugal, SA, Controlinvest-SGPS SA, Nos-SGPS SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 2014/104/UE⁽¹⁾ z dnia 26 grudnia 2014 r. i jej pozostałe przepisy lub mające zastosowanie zasady ogólne prawa Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że rodzą one uprawnienia dla jednostki (w niniejszej sprawie spółki akcyjnej prawa handlowego podległej prawu kanadyjskiemu), na które może się ona powoływać przed sądem wobec innej jednostki (w niniejszej sprawie spółki akcyjnej prawa handlowego podległej prawu portugalskiemu) w ramach pozwu wniesionego w celu dochodzenia odszkodowania za podnoszone szkody doznane wskutek naruszenia prawa konkurencji, w szczególności biorąc pod uwagę, że w czasie wystąpienia z omawianym pozwem (w dniu 27 lutego 2015 r.) nie upłynął nawet termin wyznaczony państwowemu członkowskim na transpozycję do prawa krajowego dyrektywy, zgodnie z jej art. 21 ust. 1?
- 2) Czy art. 10 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy i jej pozostałe przepisy lub mające zastosowanie zasady ogólne prawa Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że niezgodny z nimi jest przepis krajowy taki jak art. 498 ust. 1 portugalskiego kodeksu cywilnego, który, stosowany do okoliczności faktycznych, które miały miejsce przed publikacją dyrektywy, przed jej wejściem w życie i przed datą wyznaczoną na dokonanie jej transpozycji, w ramach pozwu również wniesionego przed tą datą:
  - a) ustala trzyletni termin przedawnienia dla roszczenia odszkodowawczego opartego na cywilnej odpowiedzialności pozaumownej;
  - b) stanowi, że bieg tego trzyletniego terminu liczy się od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o swoim prawie do odszkodowania, nawet jeżeli nie były mu dokładnie znane tożsamość osoby odpowiedzialnej i zakres szkody oraz